

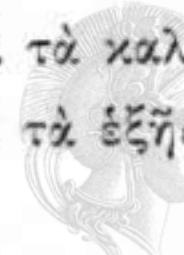
298

'Αγοραπωλησία

166v, 167r

/ 'Εβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 25/ ἱς / τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ἐνεφανίστησαν τὰ δύο ἀδέλ / φια
 ὁ τε Βασίλης καὶ Ἀλησάφη γνήσια καὶ καθολικὰ παιδία τοῦ ποτὲ Μπο / λιτρᾶ τοῦ
 Ἰάκουμου ἀπὸ τὸν Καλόξυλον ἀπὸ τὸν Μπύργον ὁ ὅποῖος ἄνω εἰ / ρημένος Βασίλης
 λέγειν τὸ πώς νὰ ἔχῃ καὶ νὰ τοῦ εύρισκεται ἀπὲ τοῦ πα / τέραν του πουρκίν του
 ἔνα τετάρτιο ἀμπέλι μέσαν εἰς τὸ ἀμπέλιν ὅπου / ἔχειν καὶ κρατεῖν μπαντοτινὸν ὁ
 Γεώργης τοῦ Πουλημένου τὸ εύρισκόμενον εἰς τὴν / τοποθεσία στὶς Βόθρους στὶς
 Τρικοκκίες τὸ σύνμπλιο τοῦ Ἀγίου Ιωάννη καὶ τοῦ Σγου / ρακίου τὸ ὅποιο ἀμπέλι
 μὲ τὰ δέντρα ποὺ ἔχει μέσαν ἐλιές καὶ συκιές καὶ / μία μηλιά καὶ μὲ τὴ ληνόν του
 τὸ κάνει παντοτινὸν ὡς εἴπαμε ἄνωθεν ὁ Γεώργης / τοῦ Πουλημένου καὶ ἔχειν ἐκεῖ-
 νος τὰ τρία τετάρτια καὶ τὸ ἔνα τετάρτιν εἶναι / τοῦ ἄνωθεν Βασίλην ὁ ὅποιος Βα-
 σίλης ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ αὐτὸν ἔνα τετάρτο / τι ἀπὸ τὸ αὐτὸν ὅλον τὸ πρᾶμα μὲ
 τὴν μπάρτην του ὅλα τὰ δέντρα ἐκεῖνο / [δ]που εἶχεν καὶ ἐποσσεντέριζεν ἀπὸ τὴν
 σήμερον τὸ δίδειν καὶ παραδίδει τον καὶ / τέλεια τὸ ξεπουλεῖ τῆς ἀδελφῆς του τῆς
 λεγομένης Ἀλησάφης διὰ ρεάλια δύ / ο ἥτοιν (νούμερο) 2/ καθὼς ἐταιριάσασιν
 ἀνάμεσόν τοις ὡσὰν ἀδέλφια τὰ ὅποι / α δύο ρεάλια τὴν ντιμὴ τοῦ αὐτοῦ τεταρτίου
 καθὼς ἐσυνφωνήσασιν καθομολογᾶ / ὁ αὐτὸς κύριος Βασίλης ὁ πουλητὴς πώς τὰ ἔλαβε
 καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὰς χεῖρας / τῆς ἄνωθεν Ἀλησάφης τῆς ἀδελφῆς του καὶ
 κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος / ὡς ἔνα νάσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον
 τὸ παραδίνει εἰς τὰ χέρια τῆς νὰ εἶναι εἰς τὸ καθό / λικὸν ποσσέσιο ὡς καὶ τοῦ
 λόγουν του καὶ νὰ τὸ ἔχῃ τῆς ἔξουσίας τῆς νὰ τὸ κυριεύῃ καὶ νὰ / τὸ κάνη ὡς
 θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα ἐδικόν της καὶ ἀγοράν της καὶ ἀπὸ κανέναν νὰ μὴ /
 ἔχῃ κανένα ἐνυπόδιο καὶ στὴ νιτράδα ποὺ ἥθελε κάμει ὅλο τὸ πρᾶμα τόσον γῆς
 / τόσον δέντρα νὰ παίρνῃ τὴν μπάρτην τζη ἀπὸ πᾶσα τέσσερα τὸ ἔνα καθὼς / τὸ
 παίρνει καὶ διὰ αὐτὸς Βασίλης καὶ τὴν μπάρτην ποὺ ἥθελε τῆς κγίζειν τῆς αὐτῆς
 Ἀλησά / φης νὰ πηγαίνῃ νὰ τὴν ἐπαίρνῃ μὲ ἐδικές της ἔξοδες ἐξόχος τὸ καλαθιά-
 τικον νὰ / τῆς πηγαίνου εἰς τὸ σπίτιν της καὶ νὰ τῆς παίρνου καὶ θέλημα εἰς τὸ
 τρύγος καὶ εἰς τὸ πάτος / καὶ ὅπου ἀλλοῦ εἶναι τῆς χρείας διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα καὶ
 διὰ κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ / ἥθελε εύρεθῇ τινὰς νὰ δώσην πείραξιν τῆς αὐτῆς
 Ἀλησάφης διὰ τὸ αὐτὸν / πρᾶμα ὀμπλιγάρεται διὰ αὐτὸς πουλητὴς καὶ τὰ καλά του
 νὰ τὴν ἐμαντινιέρην καὶ νὰ τὴν / ἐντεφεντέρην εἰς πᾶσαν ἐνάντιον καὶ τὰ ἔξης. Εἰς

ὅλο τὸ ἄνω γεγραμμένον ἔμεινα / κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι παρακαλώντας καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος — —
 / — Γεώργιος Ἱερεὺς Ἀμάης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας: —
 / — Ἰάκουμος Γάτος μάρτυρας στάνωθε —
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

299

Διαθήκη

φ. 167^v, 168^r

/ Φ 171

Θεὸς

'Εβγαλμένη καὶ πάλι καὶ πάλι
ἀπὸ κύρου

/ + Εἰς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 26/ εἰς τὴ[ν το] / ποθεσίᾳ τῶν Λαγγαδίω εἰς τὸ χωριούδακιν λεγόμενον στὸ Γαλανάδον εἰς τὸ σπίτιν τοῦ [κυρ] / Βασίλη Μπαζαρᾶ ἐδῶ παρὼν ὁ αὐτὸς κύρος Βασίλης εὑρισκόμενος εἰς κλίνη κατά / κοιτος ἀσθενής μὲν τῷ σώματιν ὑγιῆς δὲ τὸ νοεῖν καὶ φρονήματιν μὰ φοβιζάμενος τὴν ἀωρία / τοῦ πικροτάτου θανάτου μὴν τὸν καταλάβη ἀφνίδια καὶ μείνη ἀδιόρθωτος ἐπροσκάλεσε / ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο ἵνα διὰ τῆς τοιούτης διαθήκης διορθωθήσεται σῶον / γάρ ἔχειν τὸ νοῦ ἀκεραία τὴν γλῶττα καθαρὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἑτέρας του αἰσθήσεις χά / ριτιν Χριστοῦ καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπην καὶ τετελειω / μένη συνγώρεσιν τοῖς εἰπόντι κατ' αὐτοῦ τὸ ἀγαθὸν ἢ πονηρόν, ἐπειτα ζητεῖν καὶ αὖ / τὸς τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν ἥτοι λέγειν πώς ἀν τοῦ τύχην θάνατος νὰ τὸν ἐνταφιάσουσιν / εἰς τὸν ἀφέντη τὸ Χριστὸν στὸν Τζίτζαμον καὶ ἀφήνει εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν ἔνα ρεάλι διὰ ψυχὴ / κήν του σωτηρία. Ἀκόμη ἀφήνει τοῦ παναγιωτάτου κύρου Γεράσιμου τὸ δεσπότη μας ρεάλια δύο /. Ἀκόμη ἐδῶ παρὼν καὶ ὁ πρόγονός του ὁ κύρος Μανώλης καὶ αὐτὸς Μπαζαρᾶς καὶ κάνου τὴν μπαροῦσαν / καταλλαγὴ ἥγου ὁ αὐτὸς κύρος Μανώλης ἔχει ἔνα σπίτιν εἰς τὴν χώρα ἀπὸ πουρχίν του ἀπὸ τῆς μάνας / του ὅποιν τόχε ἀγορὰ ἀπὸ τοῦ Δημήτρη Μπαλᾶ διὰ ρεάλια εἴκοσι τρία ἥμισυν ἥγου 23 1/2/ ε / ὑρισκόμενο εἰς τὸ Νέον Χωρίον ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὴν Ἀγία Κυριακὴν σύνυμπλιο τῶν σπιτιῶν τῆς Μα / ρούλας τοῦ Μπαλᾶ καὶ τοῦ φούργου τῆς ἀρχοντοπούλας τοῦ σινιόρ Χρουσάκη τοῦ Κορονέλλου ποτὲ Τζαμπα / τῇ ποὺ ἔχειν τὸν Ἀντωνάκην Βαφτισμένον ὄνδρα τὸ ὅποιο σπίτιν τὸ δίνει ὁ αὐτὸς Μανώλης